

Συνών. *τ ρ α υ λ ί ζ ω, ψ ε υ δ ί ζ ω*. 2) Μεταφ., 'Εκφράζομαι άσαφώς, άορίστως, άποσιωπῶ κάτι: *Είχε κάτι νά πῃ ἀλλὰ γλωσσοκόμπιασε*.

γλωσσόκομπος ὁ, Κεφαλλ. Κῶς γλωσσόκομπους Εὔβ. ('Ακρ.) γλωσσόκομπο τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γ λ ὠ σ σ α καὶ κ ό μ π ο ς*.

Γ λ ω σ σ ο δ έ τ η ς 2, τὸ ὅπ. β.λ. ἐνθ' ἄν.: *Δέν ἀκοῦς τί σὶ ρουτάου; Τοῦ γλυσσόκομπου ἔχ'ς;* 'Ακρ. Σ' ἐπιασε-μ-πάμ ὁ γλωσσόκομπος καὶ δέ-μ-μιλῆς; Κῶς || Φρ. *Τὸ γλωσσόκομπο τὸν ἐπιασε* (δέν ὠμίλησε ἢ ἐσιώπησεν αἰφνιδίως) Λεξ. Δημητρ.

γλωσσοκοπάνα ἡ, σύνθηθ. γλωσσουκοπάνα βόρ.ιδιόμ. γλωσσοκοπάνω Κέρκ. γλωσσοκοπάνος ὁ, Νάξ. (Καλόξ.) γλωσσοκοπάνης Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γλυσσουκοπάνης 'Ηπ. (Μαργαρ.) γλυσσουκοπάν'ς 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. ('Αράχ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γ λ ὠ σ σ α καὶ κ ο π ά ν α*.

1) Μετων., συνήθως ἐπὶ γυναικός, φλύαρος, πολυλόγος συνηθ.: *Εἶναι μιὰ γλωσσοκοπάνα!* 'Ο Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ ἀπ' αὐτὴ τῇ γλωσσοκοπάνᾳ σύνθηθ. *Ἔναι 'φτοῦνος 'φτοῦ 'νας γλωσσοκοπάνης!* Θέ μου, φύλαε! Πελοπν. (Γαργαλ.) *Ἦρθε 'κείν' ἡ γλωσσοκοπάνα τ'ς 'Αθηνῆς καὶ μᾶς πῆρε τὸ κεφάλι* (μᾶς ἐξάλισε μὲ τὴν φλυαρίᾳ της) Βάλτ. *Δὲ μαδαλώνεται τῇ γλωσσοκοπάνᾳς ἡ γλῶσσα Κρήτ.* Οὐριάνασί μου τῇ γεφαλῇ μου οἱ γλωσσοκοπάνες (οὐριάνασι = ἐκλούβιαναν) αὐτόθ. || 'Ασμ.

Τὸ πουλλάκι μῶχει μάννα | μιὰ γριὰ γλωσσοκοπάνα, ἀνάθεμά τσι τσι γριές, | πόχοννε γλῶσσες μακριές Νάξ. || Ποίημ.

*Καὶ κοιμισμένη 'ς τὰ ὄνειρά της βλέπει
μουρλή γλωσσοκοπάνα πολιτεία
τὸν Περικλῆ. Μὰ ὁ Χριστὸς τῆς πρέπει*

Κ. Παλαμ., Καμ. λιμνοθ., 84. Συνών. *γ λ ω σ σ ο ὤ, λ ο γ ο ὤ, σ τ ο μ ο ὤ*. 2) Αὐθάδης, θρασὺς πολλαχ.: *Ἔ, κακόσυρτε, γλωσσοκοπάνε, κι ἄ' σὲ μαγγώσω!* Νάξ. (Καλόξ.) 'Ο Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ ἀπὸ τὴν 'Αννιώ! *Εἶναι νιὰ γλωσσοκοπάνα, ποὺ δὲ 'χτιμάει οὔτε πεζοὺς οὔτε καβαλλαραίους* (χῦθαδιάζει εἰς ὅλους) Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. *γ λ ω σ σ ᾱ ς 1*. 3) Κακολόγος, κακόγλωσσος σύνθηθ.: *Ἐσὺ νὰ μαζέψης τῇ γλῶσσᾳ σου, διαόλου γλωσσοκοπάνα Κύθηρ. Μ' αὐτὴν τῇ γλυσσουκοπάνᾳ ποιός θὰ τὰ βγάν' 'ς τοῦ κιφάλ'!* 'Ηπ. (Ζαγόρ.) *Μὲ τούτῃ τῇ γλωσσοκοπάνᾳ δὲ δὰ βγάνει κανεὶς πέρα Ζάκ.* (Μαχαιρᾶδ.) Συνών. *γ λ ω σ σ ο ὤ, κ α κ ό γ λ ω σ σ η*. 4) Τὸ φυτὸν Γλαδιόλος ὁ ἀρουραῖος (*Gladolus segetum*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἰριδιδῶν (*Iridaceae*), τὸ ἀρχ. ξιφίον μὲ φύλλα αστοιχηδὸν ἀπ' ἀλλήλων διεστῶτα» (Διοσκορ., 'Υλ. ἱατρ. 4,20) 'Αθῆν. Σῦρ. Συνών. *ἀ γ ρ ι ο κ ό κ ο ρ α ς 2, ἀ γ ρ ι ο π ε τ ε ι ν ό ς 2, γ λ α δ ι ό λ ο ς, μαχαίρα, μαχαιρίδα, μαχαιρίδι, μαχαιρίτσα, ξιφάρα, πασχάτικο, σπαθοβότανο, σπαθόχορτο*.

γλωσσοκοπανίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γ λ ω σ σ ο κ ο π ά ν α* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί δ α.

Γ λ ω σ σ ο κ ο π ᾶ ν α 1, τὸ ὅπ. βλ.

γλωσσοκοπάνημα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γλωσσοκοπάνισμα Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ω σ σ ο κ ο π α ν ὤ*.

1) Φλυαρία, πολυλογία Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) 2) Κακολογία κακογλωσσία Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

γλωσσοκοπανῶ Κύπρ.—Γ. Σουρῆ, Ρωμ., 113 Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 57 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυσσουκοπανῶ Στερελλ. (Τοπόλ.) γλωσσοκοπανᾶω Ζάκ. Πελοπν. (Λάστ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλωσσοκοπανᾶου Πελοπν. (Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γλωσσοκοπανίζω Ζάκ. Πελοπν. (Γορτυν.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γ λ ω σ σ ο κ ο π ά ν α*. Τὸ *γ λ ω σ σ ο γ λ ω σ σ ο κ ο π α ν ί ζ ω* ἐκ τοῦ ἀορ. κατ' ἀναλογ. τοῦ εἰς -ι σ α ἀορ. τῶν ρ. εἰς -ί ζ ω. Βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,272.

1) Φλυαρῶ, πολυλογῶ Στερελλ. (Τοπόλ.) Κ. Χρηστομ., ἐνθ' ἄν. Γ. Σουρῆς, ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.: *Χαιρέτησαν τῇ θεῖᾳ 'Ελέγκῳ πού 'τονε χωμένη μέσα 'ς τὸ γυναικομάνι καὶ γλωσσοκοπανοῦσε Κ. Χρηστομ., ἐνθ' ἄν. Τί γλωσσοκοπανᾷς αὐτοῦ τόσην ὥρα; Λεξ. Δημητρ. Τί γλυσσουκοπανᾷς, μουρῇ; Τοπόλ. || Ποίημ.*

Κι αὐτοὶ τοῦ γλωσσοκοπανᾶν τὸ πάθος νὰ κολλήσῃ Γ. Σουρῆς, ἐνθ' ἄν. 2) Ὑβρίζω Ζάκ. Κύπρ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ.: *Τί σοῦ κάνει, μωρ' ἀχαίρευτε, ἡ γυναικούλα ποὺ τήνε γλωσσοκοπανᾷς οὔλῃ 'μέρα; Κοντογόν. Μὲ γλωσσοκοπαναίει καὶ μὲ λέει ἀνυκοκῶρευτη! Τί τῆς ἔκανα ἡ φτωχοῦλα; Ποταμ. Ἄν κόψουν ἓνα κομματάκι... καὶ τὸ δώσουν 'ς τὸ γλωσσῖαν ἄντρα νὰ τὸ φάῃ χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτα, θ' ἀλλάξῃ ὀλότελα, δὲ θὰ γλωσσοκοπανᾷ τῇ γυναῖκα του, καὶ θὰ τὴν ἀφίῃ νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει Κύπρ. 3) Κακολογῶ, συκοφαντῶ Λεξ. Πρω. Δημητρ.: *Γλωσσοκοπαναίει ὅλες τίς γειτόνισσες Λεξ. Δημητρ. 4) Ἐπιτιμῶ σφοδρῶς Πελοπν. (Γορτυν.) 5) Αὐθαδιάζω Λεξ. Πρω. Συνών. γ λ ω σ σ ε ὤ ω 3, γ λ ω σ σ ι ά ζ ω 3α, β, κ α κ ο λ ο γ ὤ, κ α κ ο κ ρ έ ν ω*.*

γλωσσοκοπιᾶ ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γ λ ω σ σ ο κ ό π ο ς*.

1) Πολυλογία, φλυαρία ἐνθ' ἄν. 2) Αὐθάδεια, ἀθυροστομία Λεξ. Δημητρ. 3) Κακολογία Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

γλωσσοκόπος ὁ, Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., 105 Κ. Οἰκονόμ., Περὶ προφ., 498.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ω σ σ ο κ ο π ὤ*.

Φλύαρος, πολυλόγος ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

*Διόχνεις, τὸ κοντύλι σου φραγγέλιο
τοὺς νυσταγμένους καὶ τοὺς γλωσσοκόπους*
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

γλωσσοκοπῶ Κρήτ. ('Εμπαρ.)—Ι. Δραγούμ., 'Ελληνισμ. καὶ Ἑλλήν., 11 — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γλωσσοκοπάω Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλωσσοκοπάου Πελοπν. (Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Τὸ Ἑλληνιστ. *γ λ ω σ σ ο κ ο π ὤ*.

1) Φλυαρῶ, μωρολογῶ ἐνθ' ἄν.: *Ὁ καθένας ἐδῶ κοιτάζει*